

Sygn. akt: I C 23/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Rzeźnicka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Justyna Gul

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2017 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa A. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa (...)

przeciwko E. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. N. na rzecz powoda A. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa (...) kwotę 2146,39 zł (dwa tysiące sto czterdzieści sześć złotych 39/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od daty uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od powoda A. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa (...) na rzecz pozwanej E. N. kwotę 469,15 zł (czterysta sześćdziesiąt dziewięć złotych 15/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Jędrzejowie) od powoda A. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa (...) kwotę 58,15 zł (pięćdziesiąt osiem złotych 15/100) i od pozwanej E. N. kwotę 107,97 zł (sto siedem złotych 97/100) tytułem nieuiszczonych kosztów opinii biegłego.

1.I C 23/16

Uzasadnienie wyroku z dnia 13 kwietnia 2017 roku.

Dnia 21 grudnia 2015 r. powód A. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma – Usługowo – Handlowa (...) S. A. złożył pozew żądając od pozwanej E. N. zapłaty kwoty 3300 zł. Powód podnosił, że wykonał na zlecenie pozwanej ułożenie kostki brukowej, za które to dzieło strony umowy uzgodniły zapłatę na kwotę 4000 zł. Wobec zgłoszenia zastrzeżeń do wykonanej pracy i żądania obniżenia ceny za wykonaną pracę powód wystawił fakturę na kwotę 3300 zł, której dochodził w niniejszym postępowaniu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 22 grudnia 2015 roku sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k.16)

Pozwana E. N. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wnosił o oddalenie powództwa podnosząc, iż wykonane przez powoda dzieło ma wady istotne, których usunięcie będzie przewyższać wartość kwoty dochodzonej przez powoda. Ponadto podnosiła, że wobec nie usunięcia wad przez powoda odstąpiła od umowy o czym zawiadomiła powoda pismem z dnia 16 grudnia 2014 roku.

W toku dalszego postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód A. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma – Usługowo – Handlowa (...) zawarł z pozwaną E. N. ustną umowę, zgodnie z którą zobowiązał się położyć kostkę brukową na tarasie domu oraz wykonać schody z tarasu o kształcie półokrągłym. Pozwana dokonała wyboru rodzaju kostki i palisad użytych do wykonania zleconych prac. W trakcie wykonywania schodów okazało się, że nie jest możliwym wykonanie z wybranego materiału schodów półokrągłych, wobec czego pozwana zleciła wykonanie schodów, które ku dołowi rozszerzały się.

Po wykonaniu zleconej pracy E. N. stwierdziła wady dzieła, wobec czego pismem z dnia 31 października 2014 roku zażądała naprawy wskazanych usterek, a to: poprawy schodów nie mających odpowiednich wymiarów i poziomów, usunięcia zapadnięć kostki na tarasie, usunięcia zabrudzeń kostki użytym olejem, usunięcia zabrudzeń palisady zaprawą cementową, w terminie 7 dni, a w przypadku niewywiązania się w tym terminie z wykonania wskazanych żądała obniżenia ceny o 700 zł jako kosztów usunięcia wad przez inną ekipę. Strony prowadziły także rozmowy telefoniczne odnośnie usunięcia wad wykonanej przez powoda pracy, był także u pozwanej ojciec pozwanej, który także stwierdził wadliwość wykonanej pracy i potrzebę ich usunięcia.

Powód nie wykonał usunięcia wad, natomiast w dniu 12 grudnia 2014 roku wystawił fakturę na kwotę 3300 zł zgodnie z żądaniem E. N. odnośnie obniżenia kwoty należnej za wykonaną pracę, którą przesłał pozwanej.

E. N. nie uiściła wskazanej kwoty ponownie żądając pismem z dnia 4 grudnia 2014 roku usunięcia wad, do których dodatkowo zaliczyła uszkodzenia rantów kostki brukowej w wielu miejscach, co do których żądała wymiany na nową, do 15 grudnia 2014 roku informując jednocześnie, że po tym terminie odstąpi od umowy, zleci wykonanie prac naprawczych innej firmie, a kosztami prac obciąży powoda. Pismem z dnia 16 grudnia 2014 roku pozwana złożyła pisemne oświadczenie o odstąpieniu od umowy.

Powód ponownie wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 3300 zł pismem z dnia 18 grudnia 2014 roku, na które to wezwanie pismem z dnia 30 grudnia 2014 roku E. N. ponownie podniosła, że z uwagi na wady dzieła nie uiści żądanej kwoty. Podniosła ponadto, że w dacie kierowania pisma z 31.10.2014 r. cały zakres wadliwości robót wykonanych przez powoda nie był jej znany.

E. N. także zawiadzała A. S. do próby ugodowej, ale do ugody nie doszło.

/dowód: pismo z 31.10.2014 r. –k.7, faktura –k.8, potwierdzenie odbioru –k.9,10,12,13, wezwanie do zapłaty –k.11, wydruk z centralnej ewidencji i informacji o działalności gospodarczej –k.23, fotografie –k.24, pismo z 4.12.2014 r-k.25, pismo z dnia 16.12.2014 r-k.26, odstąpienie od umowy –k.27, potwierdzenie doręczenia –k.28,30, pismo z 30.12.2014 r-k.29, zeznania świadków: A. G. –k.50, G. J.-k.50,51, R. N. –k.51, zeznania pozwanej –k.57,58, naoczni –k.59-69, zeznania powoda –k.74,75, fotografia –k.117, akta I Co 260/17/

Dzieło wykonane u E. N. ma wady. W zakresie tarasu część kostek ma zaniżony poziom do 1 cm. Z kolei w zakresie schodów co do pięciu dolnych stopni brak jest poziomowości od 1,5 do 5,5 cm i oś środkowa schodów skrzywiona jest o 2,5 cm w kierunku zachodnim na ostatnim stopniu. Słupki palisady tak wokół tarasu jak też na obrzeżach schodów są zabrudzone zaprawą cementową. W celu usunięcia wad tarasu należałoby rozebrać ułożoną kostkę brukową i ponownie ją położyć z usunięciem kostek uszkodzonych, po uprzednim zagęszczeniu wysiewki i położeniu piasku, zawibrować kostkę oraz zaszparować spoiny piaskiem, oczyścić palisady wokół tarasu poprzez piaskowanie całej powierzchni palisady.

Z kolei usunięcie wad wykonanych schodów wymagałoby rozebrania trzech ostatnich od dołu schodów i ponowne ich wykonanie z przesunięciem na wschód o 2,5 cm przy pozostawieniu pozostałych schodów z uwagi na fakt, iż istniejące schody nie wpływają na ich warunki użytkowe. Możliwy jest także wariant rozebrania pięciu dolnych schodów i wykonanie ich poprawnie przy zachowaniu właściwego poziomu i jednakowego odchylenia na wschód i zachód od osi schodów z nowego materiału za wyjątkiem kostki, która może być ponownie wykorzystana do wykonania stopni.

/dowód: opinia biegłego E. P.-k.80-96, 119-120/

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Niespornym w niniejszej sprawie było zawarcie w 2014 roku ustnej umowy wykonania tarasu i schodów z kostki brukowej i palisad betonowych z materiałów wybranych przez pozwaną E. N., a dostarczonych przez powoda A. S..

W świetle przeprowadzonych dowodów nie ulega także wątpliwości, iż w trakcie wykonywania dzieła nastąpiła zmiana koncepcji wykonania schodów z półokrągłych na proste rozszerzające się ku dołowi, wobec uznania przez wykonującego, że z wybranych materiałów nie jest możliwym wykonanie schodów w pierwotnym wariantcie.

W świetle złożonych dokumentów oczywistym jest, iż pozwana podejmowała czynności zmierzające do usunięcia stwierdzonych wad i wystawienie faktury za wykonaną pracę (dowód: pisma kierowane przez strony oraz zawiadanie do próby ugodowej w sprawie I Co 260/15). Fakty te są niewątpliwe w świetle złożonych pism i nie były kwestionowane przez strony, przy czym mają one charakter uboczny.

W świetle przeprowadzonych dowodów nie ulega także wątpliwości, że dzieło ma wady. Zeznania świadków A. G., G. J. i R. N. korespondują z opinią biegłego w tym zakresie, ale też ustaleniami sądu poczynionymi podczas naoczni, wobec czego zasługują na wiarę. Z zeznań świadków wynika także, że zmiana koncepcji wykonania schodów ostatecznie była zaakceptowana przez pozwaną. Sąd uznał za wiarygodne zeznania wymienionych świadków, bowiem stwierdzili oni jedynie te okoliczności, które sami zaobserwowali w zakresie jakości wykonania pracy przez powoda, ale też przekazali te informacje, które zasłyszeli od pozwanej odnośnie kolejnych etapów wykonania pracy zleconej przez pozwaną.

Zasadniczo zasługują na wiarę także zeznania powoda i pozwanej, choć w różny sposób interpretowali oni uzgodnienia odnośnie sposobu rozwiązania problemu istnienia wad w wykonanym dziele. Pozwana podnosiła, że nie uzgadniała z powodem obniżenia ceny do kwoty dochodzonej pozwem, a wynikała ona z przesłanej faktury, jednakże taki sposób usunięcia wad wynika wprost z treści jej pisma z 31.10.2014 r. (k.7).

Pozwany A. S. zeznał z kolei, że kwota dochodzona pozwem wynika z treści żądania pozwanej, które on zaakceptował jako sposób usunięcia wad, zatem także z jego zeznań nie wynika, aby takie uzgodnienia były pomiędzy stronami czynione, a wynikało to z oświadczenia pozwanej we wskazanym piśmie. Także kolejne pismo z 4 grudnia 2014 roku zawiera termin na usunięcie wad, przy czym tym razem pozwana zagłosiła odstąpieniem od umowy i takie oświadczenie złożyła w dniu 16 grudnia 2014 roku (k.27).

Powyższe zeznania świadczą w sposób niewątpliwy, że strony nie doszły do porozumienia w zakresie sposobu usunięcia wad. Oczywistym jest także, że wady nie zostały usunięte w zakreślonym przez pozwaną terminie.

Zasadniczy spór pomiędzy stronami dotyczył wadliwości wykonanego dzieła i ustalenia czy wady te są istotne oraz kosztów ich usunięcia. Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty podnosiła, iż dzieło ma liczne wady i są to wady istotne. Z kolei powód podnosił, że zadośćuczynił żądaniu pozwanej w zakresie usunięcia zgłaszanych wad poprzez obniżenie ceny i wystawienie faktury na kwotę 3300 zł czyli niższej o 700 zł od ustalonej pierwotnie.

Na datę zawarcia umowy obowiązywał art. 637 kc uchylony ustawą z dnia 30 maja 2014 roku ustawy o prawach konsumenta (Dz.U. z 2014 r., poz 827), która weszła w życie 25 grudnia 2014 roku, a zgodnie z art. 51 powołanej ustawy do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie art. 637 kc jeżeli dzieło ma wady zamawiający może żądać ich usunięcia, wyznaczając w tym celu przyjmującemu zamówienie odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu nie przyjmie naprawy (§1). Gdy wady usunąć się nie dadzą albo gdy z okoliczności wynika, że przyjmujący zamówienie nie zdoła ich usunąć w czasie odpowiednim zamawiający może od umowy odstąpić, jeżeli wady są istotne, jeżeli wady nie są istotne może żądać obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku. To samo dotyczy wypadku, gdy przyjmujący zamówienie nie usunął wad w terminie wyznaczonym przez zamawiającego (§2).

Jeżeli dzieło wykazuje nieistotne wady zamawiający ma jedynie prawo żądać odpowiedniego obniżenia wynagrodzenia, co ma służyć ochronie wykonawcy, dla którego dzieło, w razie odstąpienia od umowy, może nie być przydatne lub możliwe do zbycia innej osobie.

Przystępując do oceny zasadności żądania przede wszystkim należy podnieść, iż w niniejszym postępowaniu nie zostało wykazane przez stronę pozwaną, że wady dzieła wykonanego przez powoda są istotne.

Zasadnicze znaczenie dla wykazania czy prace objęte pozwem wykonane przez powoda są wadliwe lub niezgodny z umową co oznacza, że nie nadaje się do celu, do jakiego zostały przeznaczone lub nie odpowiadają właściwościom cechującym dzieło tego rodzaju, miała opinia biegłego E. P.. W świetle tej opinii, w tym także opinii ustnej, nie ulega wątpliwości, iż **dzieło ma wady**, natomiast biegły jednoznacznie stwierdził, iż schody i taras nadają się do dalszej eksploatacji choć wymagają wykonania prac, których zakres może być różny w zależności od zapatrywań samej pozwanej.

Przy ocenie wady fizycznej rzeczy kryterium funkcjonalne, obejmujące jej użyteczność i przeznaczenie zgodnie z celem umowy, powinno być stosowane przed kryterium normatywno – technicznym tj. formalną zgodnością z normami technicznymi (tak Sąd Najwyższy w uchwale z 30 grudnia 1988 roku, III CZP 48/88). Istotną jest taka wada, która wyłącza normalne korzystanie z rzecz zgodnie z celem zawartej umowy o dzieło albo odbiera mu cechy właściwe danemu przedmiotowi (w tym także estetyczne, a nie tylko czysto funkcjonalne) albo wyraźnie zastrzeżone w umowie, istotnie zmniejszające wartość zamówionego dzieła (tak Komentarz do kodeksu cywilnego, Księga trzecia-Zobowiązania, tom II, Wydawnictwo Prawnicze 1997 r., str.144).

W świetle opinii biegłego E. P., którą sąd podzielił nie można uznać, aby zaistniały takie okoliczności, które dają możliwość odstąpienia od umowy przez pozwaną.

Sąd uznał, iż biegły w sposób wyczerpujący i przekonujący dokonał analizy stwierdzonej sytuacji i wyciągnął poprawne wnioski w zakresie ustalenia wadliwości dzieła i charakteru tych wad. Opinią tej strony skutecznie nie zakwestionowały, wobec czego Sąd poczynił na jej podstawie ustalenia faktyczne odnośnie istnienia wad tarasu i schodów oraz kosztów ich usunięcia.

Przystępując do oceny wadliwości wykonania dzieła należy zaznaczyć, że to do pozwanej należał wybór materiałów, z których wykonane zostały taras i schody, co z kolei zadecydowało o sposobie ich wykonania. Jak wskazał biegły w opinii z uwagi na wykonanie na tarasie podłoża z betonu w przypadku omawianego tarasu należało wykonać jego pokrycie poprzez położenie na podkładzie z betonu płytek ceramicznych mrozoodpornych na zaprawie klejowej mrozoodpornej i zaszparowanie spoiną mrozoodporną z odprowadzeniem wody z tarasu okapem. Tymczasem została położona kostka brukowa otoczona palisadą, co nie daje możliwości odpływu wody, która zbiera się w miejscach, gdzie kostka jest najniżej położona. Jednakże w zakresie sposobu wykonania tarasu powód niewątpliwie był związany wyborem dokonany przez pozwaną odnośnie materiałów.

Nie ulega natomiast wątpliwości w świetle oględzin i dowodu z opinii biegłego, że w kilku miejscach kostka na tarasie się zapadła, a z kolei w narożniku południowo – wschodnim i południowo – zachodnim poziom posadzki podniesiony

jest w stosunku do palisady południowej do 2 cm. Spoiny nie są całkowicie wypełnione piaskiem o odpowiednim uziarnieniu w stosunku do ich szerokości. Ponadto kilkanaście kostek jest wyszczerbionych. Palisada betonowa wokół południowej części tarasu od strony zachodniej opada w dół na 1 cm. Ponadto jest pobrudzona zaprawą cementową.

Niewątpliwie zatem w tej części dzieło zostało wykonane wadliwie, jednakże wady te nie są istotne, bowiem nie uniemożliwiają korzystania z tarasu, a ich usunięcie jest możliwe, choć z uwagi na wadliwą technologię wykonania tarasu problemy związane z ich użytkowaniem, a to brak odpływu wody i wskutek tego osiadanie jej pomiędzy kostką nie zostaną usunięte. Aby usunąć miejscowe odchylenia od poziomu należy całą kostkę rozebrać i ponownie ją ułożyć na odpowiednio zagęszczonym podłożu, wypoziomowanym i zasypnym około 1 cm warstwą piasku. K. uszkodzone i przebarwione wymagają wymiany. Po ułożeniu kostki z ochronnym fartuchem gumowym ze spoinami szerokości około 0,5 cm należy ją zagęścić mechanicznie i zasypać spoiny piaskiem. S. powinno być powtórzone po kilku dniach. Z kolei palisada z racji małego odchylenia od poziomu w zachodniej części nie wymaga wymiany, natomiast niezbędne jest jej piaskowanie celem usunięcia zabrudzeń zaprawą cementową, przy czym dla osiągnięcia jednolitej barwy niezbędnym jest piaskowanie całej palisady. Koszt usunięcia wad dzieła w zakresie tarasu wyniesie **837,14 zł.**

Przy tej okazji należy odnieść się do zeznań powoda, że przyczyną pobrudzenia palisady był jej demontaż i ponowne układanie (k.74). O ile twierdzenia te mogłyby być zasadne odnośnie palisady przy schodach to w odniesieniu do tarasu nie zasługują na uwzględnienie. W zakresie tej części pracy nie było bowiem mowy o zmianie koncepcji i przeróbkach, zatem palisada została pobrudzona podczas jej montażu przez wykonawcę prac. Niezależnie od tego z jakich przyczyn palisada uległa uszkodzeniu przed oddaniem prac należało ją wyczyścić, bowiem w ocenie sądu walory estetyczne w przypadku tarasu mają takie samo znaczenie jak walory użytkowe.

Także powód podnosił, że uszkodzona czy przebarwiona kostka podlega reklamacji, jednakże to na nim jako dostarczającym kostkę i zamawiającym ją u producenta spoczywał obowiązek zgłoszenia reklamacji. Jak wynika z pisma od producenta (k.116) reklamacja ta nie została uwzględniona w zakresie wykwitów wapiennych, będących wynikiem naturalnych procesów fizykochemicznych, a nie błędów produkcyjnych. W ocenie sądu zatem żądanie wymiany kostki brukowej na nową w części odnoszącej się do takich przebarwień jest niezasadne, w odróżnieniu od kostek uszkodzonych podczas montażu poprzez wyszczerbienie brzegów czy pobrudzenie olejem podczas układania i te kostki w ilości kilkunastu sztuk zostały uwzględnione przez biegłego w wycenie kosztów usunięcia wad, bowiem ich uszkodzenia wynikły z nieprawidłowego ułożenia kostki brukowej na tarasie, a to nie zachowania jednego poziomu, co w trakcie użytkowania sprzyja uszkodzeniom.

Odnośnie schodów długość ich jest różna, choć różnice te są niewielkie i wynikają z różnic w wymiarach palisad i niedokładności w ich połączeniach, wobec czego tej części pracy nie można uznać za wadliwą. Także odmienne kierunki łączenia palisad nie zmniejszają ich wartość użytkowej i mogło być wynikiem pasowania słupków palisad w stopniu i w policzku. Także różna jest wysokość stopni, przy czym poza ostatnim stopniem od dołu te różnice nie są wielkie (od 2 mm do 1 cm), natomiast ostatni stopień jest znacznie wyższy od poprzednich (o 5 cm), przy czym jego wysokość można regulować poprzez podniesienie terenu w tym miejscu podsypując czy to ziemię czy też piasek lub inne utwardzenie do odpowiedniego poziomu w sposób łagodny, rozciągnięty na większym obszarze nawiązujący do poziomu dalszej części działki. W ocenie sądu nie jest przy tym zasadne wykonanie dodatkowego stopnia, bowiem zważywszy na wysokość pozostałych stopni musiałby on mieć wysokość 5 cm, co znacznie odbiegałoby od układu całych schodów. Należy też mieć na względzie potrzebę rozbiórki kilku ostatnich schodów, co daje możliwość podczas ich ponownego wykonywania ustalenia innej wysokości ponownie wykonywanych schodów, a przez to zmniejszenie różnicy pomiędzy ostatnim schodem a pozostałymi, przez co też podniesienie terenu przy schodach będzie dotyczyło niższej wysokości. Należy przy tym zgodzić się z biegłym, że fakt tak znacznego odstępstwa w wysokości ostatniego stopnia w odniesieniu do pozostałych może być wynikiem osiadania gruntu już po zakończeniu prac. Teren wokół schodów był wzruszony (dowód: fotografie k.24,117, w sprawie I co 260/17-k.15-17,50) wskutek usunięcia schodów betonowych przed wykonaniem obecnie istniejących, a po zakończeniu prac ziemia „osiadła”.

Kolejną wadą w wykonaniu schodów jest nierównomierne poszerzenie trzech ostatnich schodów poprzez odchylenie od linii prostej policzków palisady schodów. Całość końcówki schodów przesunięta jest na zachód od osi schodów o,

2,5 cm, a zatem należałoby końcówkę schodów przesunąć na wschód o tę odległość. Także poziom pięciu schodków od dołu ma odchylenia w dół. Poprawnie wykonane są cztery od góry schody.

W celu usunięcia wad w wykonaniu schodów należy rozebrać pięć schodów i wykonać je z nowych materiałów poza kostką, która może być ponownie wykorzystana, z zachowaniem jednakowej wysokości schodów, z zachowaniem poziomu schodów i jednakowym odchyleniem od na wschód i zachód od osi schodów. Wprawdzie biegły E. P. widział możliwość pozostawienia schodów w dotychczasowym stanie a jedynie poprawienie trzech od dołu schodów z jednoczesnym obniżeniem wartości kosztów robocizny o 60% czyli o kwotę 365,23 zł z uwagi na fakt, iż usterki te nie uniemożliwiają prawidłowego użytkowania schodów, jednakże w ocenie sądu walory użytkowe to nie jedyne, które należy brać w niniejszej sprawie pod uwagę. Na uwzględnienie zasługują także walory estetyczne, zważywszy, że celem pozwanej było uzyskanie ozdoby domu poprzez wykonanie zaplanowanego przez nią tarasu i schodów. Nie ma przy tym znaczenia, że po usunięciu wad schodów nie będą one współgrały z poziomem murków do nich przylegających i nie można podzielić opinii biegłego, że schody obecnie istniejące wykonane zostały w nawiązaniu do murków. W ocenie sądu w świetle dowodu wskazanego przez pozwaną (fotografia –k.117) to obecnie istniejące murki dopasowane zostały jako wykonane później do schodów. Brak jest w sprawie dowodów dla stwierdzenia, że celowo zostało obniżonych pięć dolnych stopni po uzgodnieniu z pozwaną celem współgrania ich z linią murków.

Dodatkowo w celu usunięcia wad w wykonaniu schodów należy uwzględnić czyszczenie poprzez piaskowanie palisad przy schodach. Według opinii ustnej biegłego, który nie uwzględnił w wyliczeniach kosztów czyszczenia palisad przy schodach, a tylko palisad przy tarasie powierzchnia podlegających czyszczeniu palisad przy schodach byłaby w przybliżeniu równa powierzchni palisad przy schodach czyli koszt ten wyniósłby podobnie (58,80 zł –k.9 opinii pkt I ppkt 3 – k.88 akt), ale zważywszy, że pięć ostatnich schodów miałyby być ponownie wykonanych z nowych materiałów zasadnym jest uwzględnienie kosztów czyszczenia trzech schodów czyli koszt wynoszący 22,05 zł (58,80 : 8=7,35 x 3). Zatem ostatecznie koszty usunięcia wad tarasu poprzez rozbiórkę pięciu schodów i wykonanie ich poprawnie oraz piaskowanie palisad przy schodach nie podlegających rozbiórce wyniesie **1016,47 zł** (993,97 +22,50).

Ogólne koszty usunięcia wad dzieła wyniosą zatem **1853,61 zł** (837,14 +1016,47).

Sąd podzielił opinię biegłego w zakresie ustalenia wartości kosztów usunięcia wad uznając, że zarzuty stron odnośnie tej opinii nie zasługują na uwzględnienie. Biegły mający wiedzę zarówno teoretyczną, jak też praktyczną oraz rozeznanie w uwarunkowaniach rynkowych na tego typu prace dokonał wyceny rzeczywistych kosztów wykonania niezbędnych do usunięcia wad prac. Nie znalazło potwierdzenie w świetle wyceny biegłego stanowisko pozwanej, że koszty usunięcia wad będą dwukrotnie wyższe niż koszty wykonania przedmiotowego dzieła. Nie zasługuje też na uwzględnienie stanowisko pozwanej w zakresie kosztów piaskowania palisad, w szczególności wiarygodnym dowodem na okoliczność kosztów takiej pracy nie może być złożony wydruk z Internetu (k.148) jako nie mający odniesienia do przedmiotowej sprawy, bowiem nie zawierający wyceny konkretnej pracy, która miałaby być wykonana przy uwzględnieniu powierzchni podlegającej czyszczeniu.

Uwzględniając powyższe ustalenia w ocenie sądu zasadnym jest obniżenie wynagrodzenia pierwotnie ustalonego przez strony na kwotę 4000 zł o koszt usunięcia wad czyli o kwotę 1853,61 zł. Dodać przy tym należy, że tak po zakończeniu prac jak też już w toku postępowania w tej sprawie strony podejmowały rozmowy zmierzające do usunięcia wad dzieła przez powoda, do w świetle opinii biegłego byłoby tańsze jednakże A. S. nie wykonał takich napraw.

Poczynione przez Sąd ustalenia skutkowały uznaniem żądania pozwu za zasadny do kwoty 2146,39 zł (4000 – 1853,61 zł) i zasądzenia jej w punkcie I wyroku oraz oddaleniem powództwa w pozostałej części w punkcie II wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w punkcie II wyroku znajduje uzasadnienie w treści art. 98 kpc.

Powód poniósł koszty procesu w kwocie 717 zł, na które złożyły się: 100 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika według wysokości stawki minimalnej wynikającej z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 03.10.2002 r., Nr 163, poz. 1349)

Koszty procesu poniesione przez pozwaną wyniosły łącznie 2672,04 zł. Złożyły się na nie: wynagrodzenie dla pełnomocnika ustalone na kwotę 600 zł według wysokości stawki minimalnej wynikającej z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 03.10.2002 r., Nr 163, poz. 1348), opłata od pełnomocnictwa –17 zł, koszty naoczni sądowej –133 zł i kosztu opinii biegłego 1922,04 zł czyli łącznie 2672,04 zł

Powództwo zostało uwzględnione w 65%, a zatem powód powinien zwrócić pozwanej 35% poniesionych przez nią kosztów procesu czyli kwotę 935,21 zł (2672,04 zł x 35%), a pozwana powodowi kwotę 466,05 zł (717 x 65%), czyli ostatecznie powód powinien zwrócić pozwanej kwotę 469,15 zł, o czym Sąd orzekł w punkcie III wyroku.

W punkcie IV Sąd nakazał pobrać zgodnie z art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zgodnie z wynikiem procesu od powoda kwotę 58,15 zł (166,12 x 35%) i od pozwanej 107,97 zł (166,12 x 65%) tytułem nieuiszczonych kosztów ustnej opinii biegłego.